

ZTRACENÁ BUNDA

Sheila Kindredová
Podle skutečné události

*„Já, Pán, odpustím tomu, komu odpustím, ale od vás je požadováno, abyste odpouštěli všem lidem.“
(Nauka a smlouvy 64:10.)*

Mami, nemám tady bundu!“ řekl Brad. Už byl čas jít ze shromáždění domů, ale Brad nemohl na ramínku najít svou bundu.

„Určitě sis ji pověsil sem?“ zeptala se maminka.

„Ano. Byla přímo tady.“ Bradova bunda byla modročervená. Nebylo možné si jí nevšimnout.

„Možná je někde jinde. Pojďte se podívat po budově,“ řekl tatínek.

Maminka, tatínek a Brad se rozdělili a šli se podívat do různých místností. Podívali se do krabice se ztrátami a nálezy, do kaple, do Bradovy třídy Nedělní školy, do třídy Primárek a na všechna šatní ramínka. Dokonce se podívali i na záchody, ale bundu nenašli.

„Někdo si ji možná omylem vzal. Příští týden ji určitě vrátí, jakmile si uvědomí, že není jeho,“ řekl tatínek.

„Mezitím můžeš nosit svou starou bundu,“ řekla maminka.

Brad se zamračil. Stará bunda se mu nelíbila. Byla tenká, vybledlá a už mu byla malá. Líbilo se mu, že ve své nové modročervené bundě vypadá jako superhrdina.

„Někdo nejspíš viděl, jak pěknou bundu mám, a ukradl ji,“ pomyslel si Brad. Jak se tohle může stát na shromáždění? Všichni tady přece mají být poctiví. Brad se rozhodl, že to nenechá jen tak. Měl plán. Příští neděli bude pozorně sledovat, kdo přijde v jeho bundě. Pak ho za bundu chytí a zakřičí: „Stůj, ty zloději!“ Bude litovat, že ji kdy vzal.

Brad se nemohl dočkat neděle, až bude moct svůj plán provést. Příští neděli ale bylo na bundu moc teplo a stejně tak i v neděli potom.

Další neděli se Brad v Primárnkách podezřívavě rozhlížel po všech chlapcích a přemýšlel, kdo mu asi bundu ukradl. Byl to ten velký kluk? Nebo to možná byla nějaká holka. Měl pocit, že nemůže nikomu důvěřovat. A ten pocit se mu vůbec nelíbil.

Po shromáždění pobíhal Brad po budově a sledoval rodiny, jak si oblékají kabáty a bundy. Svou bundu ale nikde neviděl. Ještě jednou zkontroloval ztráty a nálezy... Ale bunda nikde. Kde by mohla být?

Cestou domů vymyslel Brad nový plán. Bude se modlit. Věděl, že Nebeský Otec dokáže najít ztracené věci. Toho večera Brad při modlitbě řekl: „Nebeský Otče, prosím, řekni mi, kdo mi bundu vzal. Chci ji zpátky.“

Brad čekal, že ho zlodějovo jméno napadne nebo že v duchu uvidí jeho tvář. Místo toho začal myslet na svého kamaráda Carla. Brad většinou seděl vedle Carla v Primárnkách. Vtipkovali a hodně se spolu nasmáli. Ale Carl už několik týdnů na shromáždění nepřišel. Bradovi se po něm stýskalo.

Co když mu bundu vzal *Carl*? Možná se teď Carl bojí přijít na shromáždění, protože si myslí, že s ním už Brad nebude kamarádit. Brad si přál, aby Carl zase na shromáždění přišel. Rozhodl se, že nebude na Carla křičet, pokud mu bundu sebral on. Odpustí mu.

Brad si lehl do postele a už měl lepší pocit.

Příští neděli Carl v Primárnkách nebyl, ale byl tam jeden nový chlapec. Měl kravatu s modročervenými pruhy.

„Pěkná kravata,“ řekl Brad a sedl si vedle nového chlapce. „Vypadáš v ní jako superhrdina.“

Chlapec se usmál.

Brad se usmál taky. Už nehledal zloděje. Hledal kamarády. ●

Autorka žije v Iowě v USA.